Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

Yıl 12, sayı 8 (150)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 15 Nisan 1985

*KAVGAYA ÇEKİLEN
EMEK DÖKÜMLÜ
KIZIL BİR BAYRAK GİBİ
KARŞILAYACAĞIZ SENİ
MAYIS'IN İLK GÜNÜ*

SOL BİRLİK'İN 1 MAYIS BİLDİRİSİ

İşçiler,
Demokrasi isteyen tüm yurttaşlar,
Türk ve Kürt tüm emekçiler,
Yursever Gençler, Aydınlar,

1 Mayıs yaklaşırken, SOL BİRLİK sizlere sesleniyor. Sizi işçi sınıfının uluslararası BİRLİK-MÜCADELE-DAYANIŞMA günü olan 1 Mayıs'ta saflarınızı sıklaştırmaya sesinizi yükseltmeye çağırıyor.

Evren'ler, Özal'lar, onların ardındaki emperyalistler ve işbirlikçi holdingler demokrasiye geçildiğini öne sürüyorlar. Bu nasıl demokrasidir? İşçi sınıfının hiçbir politik hakka sahip olmadığı, DİSK'in kapatıldığı, sendikal hakların özgürce kullanılamadığı, hükümetin ve patron örgütlerinin dayattıklarının dışında bir toplu sözleşme yapılamadığı, grev hakkının fiilen yok edildiği yerde demokrasinden söz edilebilir mi? Emekçilerin birlik günü olan 1 Mayıs'ın kutlanmasının yasak olduğu yerde demokrasi varolabilir mi?

İnsanların politik görüşleri ve eylemleri nedeniyle işkencelere uğratıldığı, zindanlara atıldığı, idam edildiği, korkusuzca inanç ve görüşlerini açıklıyamadığı bir ülkede; partilerin, basının, radyo ve televizyonun, üniversitelerin baskı altında tutulduğu bir ülkede; egemenliğin parlamento üstü güçlerin elinde bulunduğu bir ülkede kimse demokrasi olduğunu öne süremez.

Kürt halkı üzerinde en ağır baskılar, katliamlar sürerken, Kürt ulusunun varlığı ve demokratik hakları tanınmazken, demokratik bir ülkede yaşadığımızı nasıl söyleyebiliriz?

Bugün işçimiz, köylümüz, küçük memurumuz, esnaf ve zanaatkarımız, yurtsever aydınımız işsizlik ve pahalılıkla pençeleşiyor, hiçbir emekçi yarınına güvenle bakamıyor, ekonomi toptan bir çöküş tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyor.

Emekçi halk en yoksul, en acılı koşullarda yaşamak zorunda bırakılırken, devleti yönetenler, holdinglere, büyük sermayedarlara, kendi yakınlarına bir kalemde milyarlarca liralık vurgun olanakları sağlıyorlar. Evren-Özal yönetimi kendilerini destekleyen emperyalist şirketlere, yabancı bankalara, uluslararası tefeci şebekelerine ülkenin bütün zenginliklerini peşkeş çekiyor.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ı son beş yıl içinde iyiden iyiye Amerikan emperyalizminin çiftliğine döndü. Her taraf Amerikan üsleriyle doldu. Bu üsler bütün komşularımızla ilişkilerimizi gerginleştiriyor. Bir savaş durumunda topraklarımızın çöle dönmesi tehlikesini getiriyor.

Halklarımız iş, ekmek ve özgürlük istiyor, savaş, macera istemiyor. Onurlu, başı dik bir yaşam özlüyor. Bu özlem güçlüdür, kendini her alanda ve her yörede hissettirmektedir.

Evren-Özal diktatörlüğü, işte halklarımızın kendi özlemlerine kavuşmasını önlemek, vurgun ve yağmalarını sürdürebilmek için, halktan korktukları için, onun demokratik hak ve özgürlüklerini tanımaya yanaşmıyorlar.

Ama diktatörler zayıftır. Bugün çok geniş güçler Evren-Özal yönetiminin

Arkası sayfa 6'da

23 Nisan ve 1 Mayıs

Bundan 65 yıl önce, 23 Nisan 1920'de ilk Büyük Millet Meclisi kurulmuştu. 23 Nisan daha sonra haklı olarak ulusal egemenlik bayramı ilan edildi. Gerçekten de ilk Meclis, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık, Sultanlığa karşı cumhuriyet için savaşanların meclisiydi. Çoğunluğun iradesini yansıtan, ulusal birliği temsil eden bir meclisti.

Elbette ilk mecliste, ulusal kurtuluş hareketinin sıralarında sınıfsal çelişkiler, ideolojik farklılıklar vardı. Ama ulusal bağımsızlığı kazanmak, ulusal egemenliği kurmak, bu hedefler çevresinde herkesi birleştiriyordu.

Emperyalizmle uzlaşmak yerine ona karşı savaşmak, eskiyi, zamanını doldurmuş olanı korumak yerine, onu tasfiye etmek, yeniye, ileriye, çağdaş olana yönelmek, azınlığın değil, çoğunluğun ortak çıkarlarını dikkate almak- Türkiye bu ilkelere uyulduğu ölçüde ve sürece ilerledi. Bunlardan yüz çevirilmesi sonucunda ise bugünlere gelindi.

Bugün 23 Nisan'ın 65. yıldönümünde egemenlik ulusun değil, bir avuç işbirlikçi, soyguncu, komisyoncu ve bezirganın çıkarlarını, üstelik açık zorbalık yoluyla korumaya çalışan Evren'lerin, Özal'ların elindedir.

Bugünkü Meclis bırakalım egemenliği elinde tutmayı, içinde oturanların çoğunun "buradan en az zararla nasıl kirişi kırarız" diye düşündüğü bir yer durumundadır.

Bugün, ulusal meclis gibi, ulusal bağım-

Arkası sayfa 7'de

HİÇBİR BASKI KOMÜNİSTLERİ YILDIRAMAYACAK

Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'nde 3 yıldır sürmekte olan TKP davası sonuçlandı. 288 yurtseverin yargılandığı bu davada, askeri mahkeme 17 yıla varan ağır hapis cezaları kesti. 235 yurtsever, diktatörlüğün mahkemesi tarafından toplam 1630 yıllık ağır hapis, ayrıca sürgün ve kamu haklarından men cezalarına çarptırıldı. Bu beklenmeyen bir sonuç değildi.

Ama şimdi her yurttaş haklı olarak bu 235 kadın ve erkek, bu 235 işçi, sendikacı, öğretmen, öğrenci, hukukçu, sanatçı, gazeteci, bilim adamı ve subay, neden, hangi gerekçeyle ağır hapis cezalarına çarptırıldı diye sormalıdır.

Bu insanlar işçinin, emekçinin ağzından son lokmasını mı kapmaya çalıştılar? Ülke topraklarını başka bir devlete "üs" olarak mı verdiler? Parlamentoyu mu dağıttılar, yoksa anayasayı yürürlükten mi kaldırdılar? Sendikal haklara, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne mi karşı çıktılar?

Kendi suçlarını örtme, kendi muhaliflerini halkın gözünden düşürme çabasındaki diktatörlük bu soruların yanıtını düzmece iddialarla önceden hazırlamaya çalıştı. Işkencecisiyle, MİT'iyle, savcısıyla, gerici basınıyla kirli bir kampanya yürüttü. Önce "bunlar teröristtir" dediler, olmadı. Hiçbir kanıt getiremediler. "Başka ülkelerin hesabına çalışıyorlardı" dediler. Gene hiçbir kanıt gösteremediler. Gösteremezlerdi de. Çünkü olmayan şeyin kanıtı da olmaz.

Şimdi nedir geriye kalan? TKP davası sanıklarının suçu nedir? Hangi gerekçeye dayanıyorlar bu ağır cezaları keserken? Bu yurtseverleri toplam 1630 yıl için kara zindanlara atarken tek bir gerekçe, evet yalnızca tek bir gerekçe öne sürebiliyorlar: TKP'ye, politik bir partiye üye olmaları. TKP'nin görüşlerinin doğruluğuna inanmaları, bu görüşleri açıklamaları, savunmaları.

Bu durum, "Türkiye'de politik tutuklu yoktur", "Demokratik bir rejime geçilmiştir" diyenlerin yalanını nasıl da ortaya koyuyor. Politik bir partiye üye oldukları gerekçesiyle, yalnız bu gerekçeyle insanların işkenceden geçirildiği, yargılandığı ve mahkum edildiği bir ülkede demokrasi olduğunu kim iddia edebilir? Kim demokrasi istedikleri için insanların zindanlara atıldığı, katledildiği bu rejime demokrasi diyebilir?

Arkası sayfa 6'da

PARTİMİZİ GÜÇLENDİRMEDEN ÜLKEMİZİ KURTARAMAYIZ!

65. YILDÖNÜMÜNDE HER ŞEY TKP'Nİ DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN!

HER YERDE VE HİÇBİR YERDE

● **G.N./İstanbul**

Bizler bugün bir yandan rejimin akıl almaz baskıları, ajanlarının her türlü faaliyetleri ortamında kendimizi, yandaşlarımızı, örgütümüzü korumak konspirasyonu en sıkı biçimde uygulamak zorundayız. Öte yandan partimizin bütün diktatörlük karşıtı güçlerin demokrasi için birliğini sağlama, en geniş yığınlara ulaşma, onları ortak çıkarları çevresinde savaşıma çekme politikasını uygulamak zorundayız. Bu ikisi nasıl bağdaşacak? Parti örgütümüzde geçmiş çalışmalarımızı değerlendirdik ve bu sorunu tartışarak şu sonuca vardık:

Her iki görevi birlikte yürütebilmede, yani gizliliği ve yığınların içinde erimeyi yaşam tarzı haline getirebilmede disiplin, kurallara eksiksiz uyma, direktifleri milimi milimine uygulama, deneylerle de görüldüğü gibi, yaşamsaldır. En küçük bir hata tutuklama olasılığını artırıyor. Tutuklama getirmediği zaman bile ciddi sorunlara yol açıyor. Öte yandan şu ya da bu nedenle geri çekilmek zorunda kaldığımız zamanlar ve alanlar oluyor. O zaman da moral sarsıntılara düşmek hata yapma olasılığını artırıyor. O nedenle partiye, onun MK'ne güven, disiplini eksiksiz uygulamanın önkoşulu oluyor. En küçük bir güvensizlik eğilimi bile görevlerimizi yerine getirmemizi toptan engelliyor. Disiplinin sağlanmasında, kendimize ve partimize güvenin pekişmesinde neye dayanmalıyız? Bizim deneyimimiz bütün bunların sağlanmasında parti politikasının iyi öğrenilip özümsenmesinin, politik bilincin yükseltilmesinin tahmin edilemeyecek bir rol oynadığını gösterdi.

Geçmişi değerlendirirken şunu saptadık: Bütün başarılı çalışmalarımız, politikayı iyi öğrenme, özümseme çabalarını yoğunlaştırdığımız ve bunu sağladığımız dönemlerle eş zamanlıdır. Sonra, bunun neden böyle olduğunu gözden geçirdik.

Parti politikasını iyi öğrenmek, bizi Atılım ya da radyoyu tekrarlamakla yetinen bir duruma düşmekten alıkoyuyor. Politikayı iyi kavramışsak, onu yaratıcılıkla kendi çevremizin koşullarına uyarlayabiliyoruz. Bu ise, politik kimliğimizi açığa vurmadan parti politikasını yayma, politik hedeflerimizin ajitasyonunu yürütme olanağını sağlıyor. Bunun konspirasyonu güçlendireceğini daha önce hiç düşünmemiştik.

Parti politikasını iyi öğrenmek, rejimin komünistlerle emekçi yığınlar arasına örmek istediği duvarı yıkmamıza, bizi yığınlardan yalıtlama çabalarını boşa çıkarmamıza yardım ediyor. Takipler, yakalanma korkusu, koğuşturmalar, baskılar nedeniyle bizde uyanan kabuğuna çekilme, kendimizi çevreden yalıtlama eğilimini üzerimizden atmaya hizmet ediyor. Bu nasıl oluyor? Şöyle ki, politika iyi bilinince, konuştuğumuz insanların ezici çoğunluğu ile ortak bir yan yakalamak mümkün oluyor. Tabii ki, biraraya geldiğimiz insanların ilgi alanlarında konuşuyoruz. Onları uzun uzun dinliyoruz. Mutlaka şikayet ettikleri, beğenmedikleri, tepki duydukları konular, olumlu düşünceleri ve yaklaşımları oluyor. Işte buradan giriyoruz. Parti politikasının ajitasyonuna buradan geçiyoruz. Bu arada legal muhalefet partilerinin ya da yığın örgütlerinin rejime muhalif, olumlu açıklamalarından yararlanmayı da ihmal etmemeye başladık. Öyle bir döneme girdik ki, bundan bir-iki yıl önce yalnızca bizim söylediğimiz şeyler şu ya da bu yasal muhalefet partisinin açıklaması diye şimdi gazetelerde yer alıyor. Bütün emekçilerle, aydınlarla diyalog kurmak için, yaygınlaştırmak istediğimiz fikirleri kimliğimizi açığa vurmadan işlemek için bundan elverişli bir ortam bulunamaz.

Emekçiler bugün bizim TKP üyesi olduğumuzu öğrenmeseler bile, bizim onların çıkarları için ilkesel ve özverili bir çalışmayı ısrarla yürüttüğümüzü, bizim farkımızı kendi deneyleriyle görüyorlar. Bizi kendi olumlu değer yargılarıyla özdeşleştiriyorlar. Bize candan kulak veriyorlar. Yarın bizim komünist olduğumuzu öğrenme hakkını elde ettiklerinde, demokratik bir Türkiye'de, bize, komünistlere karşı savaş açanların kendi can düşmanları olduklarını çok iyi anlayacaklar. Partimize sarsılmaz bir güvenle bağlanacaklar.

Biz kendi örgütümüzün deneyimine dayanarak şunu söyleyebiliyoruz: Eğer bu ilkelere sıkı sıkıya bağlı kalırsak, partimiz her yerde varolabilir, halk ve demokrasi güçleri partimizi her yerde bulabilir. Ama faşizmin polisi onu hiçbir yerde bulamaz!

ISRARLI ÇALIŞMA

● **S.D./Ankara**

Yığın çalışmasında, başarıya ulaşmanın anahtarı ısrarlı çalışmadır. Bu sağlanmadan önümüze koyduğumuz hedeflere varamayız, parti örgütlerimizin yığınlar içindeki etkisini artıramayız.

Elbette önce çalışmamızı üzerine oturtacağımız konuyu iyi saptamak gerekir. Bu, tüm çalışmamızı belirleyecektir. Nerede olursa olsun, ister bir fakültede, isterse de bir işletmede, yığınları ancak en yakıcı, en somut istemleri çevresinde birleştirebileceğimizi ve harekete geçirebileceğimizi sürekli söylüyoruz. Bu istemleri doğru olarak saptamanın ön koşulu, kuşkusuz, içinde çalıştığımız yığınları iyi tanımamız, bilmemizdir.

Bir kez hedef belirlendikten sonra diyelim bir fabrikada işten atılmalara karşı dayanışma örgütlenecek, bir fakültede paralı öğretime karşı kampanya yürütülecek ya da tutuklu yakınlarının af çabalarını destekleyeceğiz, buna karar verdiysek bu işin peşini bırakmayacağız. Bu konu (ya da konuların) ısrarla üzerine gideceğiz. Parti merkez organlarının, ülkedeki politik gelişmeler doğrultusunda ajitasyon ve propagandada öne çıkardığı, ağırlık verdiği konular değişebilir. Ama biz bunları, her zaman kendi çalışma alanımız için saptadığımız somut konu (ya da konular) etrafında ele alıp işlemeliyiz. Nasıl ki örgütlenmede daldan dala atlamak, sürekli hedef değiştirmek yanlış oluyor, emekleri heba ediyorsa, bu, yığınlar içindeki propagada ve ajitasyon açısından da geçerlidir. Elbette biz, "kurulu plak" gibi aynı belgiyi, aynı fikirleri tekrarlayalım demiyoruz. Önemli olan saptadığımız konu (ya da konular) üzerinde çalıştığımız alandaki en geniş çevreyi çok yönlü aydınlatacak, en büyük tepkiyi uyandıracak, savaşım kararlılığı yaratacak, insanlara yalnız olmadıklarını gösterecek bir çalışmayı ısrarla yürütmektir. Bir bildiri ile, birkaç konuşma ile tüm gerçeklerin kavranmasını bekleyemeyiz. Hele hele, yığınların, kendi sorunlarını kendilerine liste liste anlatacak, sonra da "haydı kalkın gidiyoruz" diyecek birilerini beklemediğini iyi biliyoruz. Israrlı bir politik aydınlatma ve eğitim çalışması olmadan hiçbir sonuca ulaşılamaz. Bu-

Arkası sayfa 6'da

KIRK YILIN TARİHSEL DERSİ: SAVAŞ, BAŞLAMADAN ÖNLENMELİ

● Ahmet ALAN

"...Ey insanlar, uyanık olun!

"Savaşı, daha patlak vermeden önce önlemek için mücadele etmek gerekir. Tarihin bu önemli dersi, bugünkü atom çağında, her zamankinden daha günceldir. Çünkü bugün dünyamızın üzerine, tarihte eşi görülmedik bir tehlike, nükleer savaş tehlikesi çökmüştür. Bu korkunç tehlikeyi önlemek zorunludur ve olanaklıdır da..."

Dünya Barış Konseyi yönetim kurulunun geçen ay sonunda Moskova'da yaptığı toplantıdan sonra yayınlanan çağrıda böyle deniyor. Bu sözler, 2. Dünya Savaşında Hitler Almanyasına ve militarist Japonya'ya karşı kazanılan büyük zaferin 40. yıldönümüne yaklaştığımız şu günlerde, yeryüzünün dört bir yanında süregiden kutlama hazırlıkları ve çalışmalarının belgisini de, içeriğini de, hedefini de apaçık dile getiriyor.

BM'in 8 ve 9 Mayıs'ın büyük zaferin yıldönümü olarak tüm dünyada kutlanması kararını alması da bu açıdan büyük önem taşıyor. Açıktır ki, bu karar, uluslararası kadın ve gençlik örgütlerinin, antifaşist direniş hareketi ve barış örgütlerinin, ilerici, demokratik parti ve kuruluşların kutlama çalışmalarına yeni bir ivme verdi. İntikamcı, neofaşist ve savaş yanlısı çevrelerin yüzünde şaklayan bir şamar oldu. Şu sıralarda 2. Dünya Savaşının en zorlu geçtiği Avrupa ülkelerinin yanı sıra, Meksika ve Arjantin'den Tunus ve Suriye'ye, Finlandiya ve Italya'dan Avustralya ve Kanada'ya dek milyonlarca insan, faşizme ve militarizme karşı savaşta yaşamını yitiren yiğitlerin anısı ve büyük zaferin kazanılmasına 20 milyon can pahasına belirleyici katkıda bulunan Sovyet halkının kahramanlığı önünde saygıyla eğilmeye hazırlanıyor. Tüm bu hazırlıklar, kutlamalar ve gösteriler, barışı koruma savaşımını güçlendirecektir. Dünya egemenliğine kalkışan Hitler faşizminin ve Japon militarizminin yol açtıkları yıkım ve felaketlerin günümüz koşullarında yeniden gözden geçirilmesi, bütün barışsever güçlerin nükleer savaş tehlikesine, Pentagon'un "Yıldızlar Savaşı" heveslerine karşı kavgada birlik ve dayanışmasını pekiştirecektir.

Büyük zaferin 40. yıl kutlamaları, bununla ilgili hazırlıklar, halklar arasında dostluk ilişkilerinin güçlenmesi, değişik ülkelerden insanların birbirlerini daha iyi tanımaları, sorunlarını paylaşmaları için de çok değerli bir olanaktır. Öte yandan 40. yılla ilgili tutum, aynı zamanda kimin barıştan, demokrasiden, halklararası dostluktan, faşizme ve savaş tehlikesine karşı savaşımda birlikten yana olduğunu ve kimin bunlara karşı olduğunu da açıkça ortaya koyuyor.

Faşizmin bozguna uğratılmasının üzerinden 40 yıl geçti. Bu zaferin kazanılmasında çözümleyici rolü, yeryüzünün ilk sosyalist ülkesi oynamıştır. Onun örgütleyicisi, esinlendiricisi ise Lenin'in partisi SBKP'dir. Antihitler kolalisyonu çeşitli ülkelerdeki direniş hareketleri, barış ve demokrasi güçleri, insanlığın faşizm vebasından kurtuluşu için güçlerini seferber ettiler. Farklı toplumsal sistemlere sahip ülkeler savaşa karşı ve yaşam için güçbirliği yaptılar. 40. yılla ilgili toplantılarda, forum ve karşılaşmalarda bunların dile getirilmesinden ve özellikle de SSCB'den hakkettiği saygıyla sözedilmesinden korkanlar kimlerdir?

ABD ve SSCB'den savaş gazilerinin DAC'nin Torgau kentinde Nisan sonunda yapmayı planladıkları görüşmeyi engellemek için çıkan çatlak seslerin başında yer alan Pentagon'dur. NATO'da onaylanan ve Hitler'in 40 yıl önce bozguna uğratılan "yıldırım savaşı"nın günümüzdeki biçimi olan "Rogers Planı"nın yandaşlarıdır. 50 milyon insanın canı pahasına çizilen Avrupa haritasını "değiştirmek"ten dem vuran FAC'deki intikamcı, gerici çevrelerdir. Bunların tarihten ders almadıkları ortadadır. Üstelik 21. yüzyılın eşiğinde dünya, 1939'ların dünyası değildir. Ve yeryüzündeki silahlar da insanlığı toptan yokedecek yıkım gücüne sahiptir. O nedenle, Dünya Barış Konseyi'nin savaşı daha patlak vermeden önlemek için mücadele çağrısı, tüm ülkelerde, tüm anakaralarda yankılanıyor. Büyük zaferin 40. yıldönümünü kutlamanın en iyi, en yapıcı yolu, barış ve demokrasi savaşımını, bu uğurdaki birlik ve dayanışmayı artırmaktır.

"PATRIOT" ROKETLERİ VE BOĞAZLAR

● Mehmet ERGÜL

23 Mart günlü **Hürriyet** gazetesinde Istanbul ve Çanakkale Boğazları'na yeni nükleer roketler yerleştirilmesi konusunda Amerikan kaynaklı bir haber yayınlandı. Haberde, bu konuda Amerikalı yetkililerin "Patriot" roket sistemleriyle ilgili açıklamalarda bulunduğu da belirtiliyor. Ayrıca, Türkiye'den beş hava assubayının da Teksas'daki roket üssünde eğitimlerini tamamladıklarına değiniliyor.

Bu arada, bazı yabancı gazetelerde "Çanakkale Boğazı'nda Amerika'ya yeni gözlem istasyonları kurulması için izin verileceği" yolunda haberler yer aldı.

Biraz daha öncesine gidelim: Geçen Ağustos ayında NATO Başkomutanı General Rogers, birkaç saatliğine Türkiye'ye âni bir gezi yapmış, Evren ve Ürüğ ile görüşüp gitmişti. Bu görüşmeyle ilgili olarak sadece Ankara'da Ingilizce olarak yayınlanan "Diplomatic Pulse" bülteninde birkaç satır yer aldı. Buna göre, NATO Başkomutanı, "bir bunalım ânında Montrö Anlaşması hükümlerinin hiçe sayılarak Boğazlar'ın Sovyet gemilerine kapatılmasını" istedi. Bu konuda üstelik hiçbir yalanlama gereği bile duyulmadı.

Öte yandan, Lüksemburg'daki son NATO toplantısında Pentagon şefi Weinberger, Türkiye de içinde, tek tek bütün NATO ülkelerinden, bu arada Israil, Japonya ve Avustralya'dan ABD'nin uzayı silahlandırma girişimlerine ne tür katkıda bulunabileceklerini iki ay içinde bildirmelerini dayattı. Avustralya Başbakanı Hawke, "Yıldızlar Savaşı" diye bilinen bu projeye hiçbir biçimde katılmayacaklarını söyledi. Özal'ın Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk ise, "bizden iki ay içinde cevap vermemiz istendi" demekle yetindi.

Aynı günlerde, sanki bir tehdit varmış gibi, "Patriot" adlı roketlerin Boğazlar'a yerleştirilmesi sözkonusu edildi.

Şimdi bütün bu haberleri bir araya getirip, Boğazlar'ı koruma adı altında son gelişmelere bir göz atınca ortaya ne çıkıyor? Kullanım alanı ve amacı konusunda kamuoyuna hiçbir bilgi verilmeyen "Patriot" roketlerinin işlevi nedir? Biz açıklayalım:

"Patriot" roketleri, ABD'nin uzay savaşı planlarının bir parçasıdır. Bu plan, 1983 yılı sonunda ABD'li Profesör Fred Hoffmann'ın başında bulunduğu bir Pentagon komisyonu tarafından hazırlanmıştır. Plana göre, ABD uzaya geniş çaplı bir anti-balistik roket sistemi yerleştirmeyi öngörmektedir. Uzayın silahlandırılması planının bir parçası olarak, Batı Avrupa ülkelerinin payına ise, kendi topraklarında roketsavar bir kemer kurmaları düşmektedir. Bu roketsavar kemerin ana bileşeni ise, tam bin tane ABD yapımı "Patriot" roketidir. Her bir roket bataryası, tam 80 milyon dolara malolmaktadır.

Sözkonusu roketler, hava savunma sisteminin bir parçası olarak tanıtılmaktadır. Ama bu kimseyi aldatmasın. Hava savunma sistemi adı altında, Amerikan kurdu, Batı Avrupa'ya bir kez daha kuzu postuna bürünerek girmek istiyor. ABD, uzaya yerleştirmek istediği lazer, vb. silahlarla, Batı Avrupa oluşturmayı planladığı roketsavar kemerle kendine bir "kalkan" sağlamayı amaçlıyor. MX, Pershing ve Cruise roketlerinden ve benzeri sistemlerden oluşan "kılıcı" ile sosyalist ülkelere karşı ilk nükleer darbeyi vurduğunda, bu "kalkan"ın kendini karşı roketlerden koruyacağını umuyor. Elinden "kılıcı" hiçbir zaman bırakmayacağını söyleyip üstelik daha da güçlendirirken "kalkan" yapımına geçmesi, ABD'nin uzayı silahlandırma girişimlerinin yalnızca savunma amacı taşıdığı savlarını çok açık yalanlıyor.

Işte uzayın silahlandırılmasının bir parçası olan ve "hava savunma sistemi" diye tanıtılan bu canice projeye, Türkiye'nin "Boğazlar'ı koruma ve savunma" adı altında girmesi ve "Patriot" roketlerinin Boğazlar'a yerleştirilmesi isteniyor. İçi zehir dolu tablet, dışı cilalı şekerle kaplanıp halkımıza sunuluyor. Kendi yurdumuzda "yurtsever" anlamına gelen Amerikan roketleriyle toptan yokolmamız isteniyor.

Öte yandan, New York Times gazetesi, Pentagon yetkililerinin ağzından, Amerikan ordusunun ön cephesinde uçaksavar bir silah niyetiyle geliştirilen "Patriot" roket sisteminin kolayca Sovyet roketlerini vurabilecek bir biçime dönüştürülebildiğini yazıyor. ABD'li tuğgeneral James Cerce, "Patriot" sisteminin roketleri yoketmek için de kullanılabilen "çok amaçlı" bir silah olduğunu doğruluyor.

Kısacası, Reagan yönetimi, "Boğazları koruma ve savunma" gerekçesiyle bu roketleri topraklarımıza yerleştirmek, bunun yanısıra Türkiye'deki elektronik dinleme, vb. tesislerini de kullanarak, ülkemizi kendi uzay savaşı planlarının içine çekmek istiyor. İşbaşında ABD önünde her bakımdan boynu bükük bir hükümetin bulunduğu ülkemizde, bu canice planlara karşı kamuoyunun uyanık olmasında yarar var.

KANITSIZ KALMIŞ KİMİ İDDİALAR ÜZERİNE

● Doğan DİNÇ

Geçtiğimiz günlerde gazeteci-yazar Uğur Mumcu bir köşe yazısında aydınları, "ASALA vb. örgütlerle eşgüdüm içinde Türkiye'ye karşı komplolar kurduğunu" iddia ettiği TKP'ye, partimize karşı savaşmaya çağırdı. "Türk aydınının başlıca görevlerinden birisinin de, bir süredir 'Moskova ajanı' olarak tanımladığı TKP'ye karşı savaşmak olduğunu" söyledi.

Yine Uğur Mumcu, ilerici demokrat kimliğini 12 Eylül sonrasında da terketmeyen, yitirmeyen Cumhuriyet gazetesinde yazdığı köşe yazılarında, antisovyetizmden, antikomünizmden fırsat buldukça kimi yolsuzlukların üzerine gitti, ucundan kıyısından demokratik hakları savundu. Yine anımsıyoruz, Uğur Mumcu, yürekli bir çıkışla diktatörlüğe karşı bir bildiri ile görüşlerini açıklayan, böylece demokrasi mücadelesine bir ivme kazandıran 1383 aydın arasında da yer aldı. Şimdilerde yazdığı yazılarda ise, Mumcu 12 Eylül öncesinde olduğu gibi, 141-142'nin kaldırılmasını, Türkiye'de de "en az öteki NATO ülkelerinde olduğu kadar bir demokrasinin" olması gerektiğini savunuyor.

Böylece oldukça ilginç bir tabloyla karşı karşıya kalıyoruz. Uğur Mumcu bir yandan aydınları "TKP'ye, partimize karşı savaşmaya" çağırıyor, öte yandan TKP'nin yasal çalışma hakkını, özgürlüğünü tanımayan 141-142' nin kaldırılmasını savunuyor. Bu garip durumu açıklamak için aklımıza gelen olasılıklar üzerinde duralım.

Bir olasılık, Uğur Mumcu'nun "Türkiye'de bir komünist partisi kurulabilmelidir" derken, kendi gönlüne göre bir komünist partisi düşlediğidir. Örneğin "Avrupa komünizmi"ni kendine bayrak edinmiş, Marksizm-Leninizm'le şöyle uzaktan flört eden bir parti. Ama hayır, biz NATO ülkelerinde hiç de böyle bayraklar açmayan komünist partiler tanıyoruz. Üstelik bugün hiçbir NATO üyesi ülkede enternasyonalist bir komünist partisinin çalışmasını önleyen yasal engeller yoktur. Mumcu "Türkiye'de öteki NATO ülkelerindeki gibi bir demokrasi olmalı" dediğine göre, TKP'nin özgürlüğüne karşı çıkması kendi içinde tutarlı olmaz.

İkinci bir olasılık, Mumcu'nun TKP hakkında ileri sürdüğü iddiaların doğruluğuna yürekten inanıyor olmasıdır. Gerçi bu iddialar, Mumcu'nun yazılarında sık sık yerdiği, faaliyetlerini açığa çıkardığı CIA ajanı Paul Henze' nin ya da onun Türkiyeli meslektaşlarının ileri sürdükleri iddialara benziyor, ama olsun, Mumcu bu iddiaların doğru olduğuna inanıyor olabilir. Yani "TKP'nin Moskova'nın güdümünde bir parti olduğuna", yani "ASALA ile eşgüdüm içinde Türkiye'ye karşı savaş açtığına", "TKP'nin 'terörist' olduğuna"...

Ama Mumcu yazılarında genellikle kanıtsız konuşmayan bir yazardır. O, "elinde sağlam kanıtlar bulunmadan tek bir kelime bile yazmadığını" sık sık yineler. Öyleyse şimdi de iddiaları ortaya attığına göre, tez elden bunları kanıtlamak, kanıtlarını tüm halka, Cumhuriyet okuyucularına göstermek zorundadır Mumcu. Kendisine yardımcı olmak için birkaç şey söylemek yerinde olur. "TKP'nin ASALA ile işbirliği yaptığı, terörist örgütleri koordine ettiği, terör yaptığı Sovyetler Birliği hesabına casusluk faaliyetinde bulunduğu" türünden iddialar, TKP tutuklamaları sırasında ve sonrasında MİT tarafından bol miktarda ortaya sürüldü. Siyasi polis beş yıldır bu iddiaları kanıtlamak için dişini tırnağına taktı, işkence ve zorbalığın türlüsünü denedi, bir Merkez Komitesi üyesi yoldaşımızı katletti, ama yine de bu iddiaları kanıtlayamadılar. Gazeteci, aynı zamanda bilgili bir hukukçu olan Mumcu, bugünlerde ve daha önce sonuçlanmış olan TKP davalarındaki mahkumiyet kararlarına bakarsa, orada verilen mahkumiyet kararlarının bu iddialardan herhangi birisinin kanıtlanmasına değil, yalnızca TKP üyesi olmak "suçuna" dayalı olduğunu görecektir.

Mumcu'nun Cumhuriyet gazetesindeki köşe yazılarında birbiriyle pek uyuşmayan yazılar yazmasını açıklayabilecek bir başka olasılık, onun sık sık fikir değiştiriyor olmasıdır belki de. Olamaz mı? Neden olmasın. Biz anımsıyoruz, 12 Mart 1971'de Mumcu tüm siyasal partilerin kapatılmasını, parti liderlerinin tutuklanmasını savunmuştu. (Devrim Gazetesi Mart 1971) Gerçi sonradan 12 Mart'ın başka bir 12 Mart olduğunu anladı. Ama, o günlerdeki yazılarında yasal siyasal partilerin hem de hiç ayrımsız, kapatılabileceğine, liderlerinin tutuklanabileceğine aklı yatıyordu Mumcu'nun. Oysa şimdi sanıyoruz ki, Mumcu 1982 anayasasıyla siyasal hakları ellerinden alınan eski politikacıları da kapsayan bir genel politik aftan yanadır. Belki bugünler de de Mumcu sık sık fikir değiştiriyor ve bir yazısında TKP'ye, partimize kanıtsız iftiralar yağdırırken, bir başka yazısında 141-142'nin kalkmasını savunabiliyor.

Bir başka olasılık üzerinde daha durmak istiyoruz. Bu, Mumcu'nun yazarken, bir sürç-i lisan ile aydınlara, "TKP ile tartışın" diyeceği yerde "TKP ile savaşın" diye yazmış olmasıdır! Belki Mumcu'da fikir karışıklığı değil, yalnızca ağır da olsa bir tashih hatasının sözkonusu olduğu düşünülebilir! Eğer Mumcu hem TKP'nin özgürlüğünü tanımayan 141-142'nin kalkmasını savunuyor, hem de kendisi Marksist-Leninist, komünist olmadığı için, farklı görüşler taşıdığı için bizimle tartışmak istiyorsa ve aydınları bizimle tartışmaya çağırıyorsa buna bizim hiçbir itirazımız olamaz. En abes iddiaları bile ortaya sürseler, en olmadık iddiaların peşinde bile koşsalar biz herkesle tartışırız. Hiç kimse Marksist-Leninist ol-

Arkası sayfa 7'de

FAŞİZME KARŞI BİRLİKTE MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM!

● D.Toprak/Fransa

Strasbourg'da yaklaşık bir yıldan beridir demokratik yığın örgütleri düzeyinde sürdürülen olumlu ilişkiler, bir üst noktaya çıkarıldı.

"TKP sempatizanları" ile "Devrimci İşçi taraftarları" ortak olarak, "Faşizme karşı birlikte mücadeleyi yükseltelim!" belgisi altında, sol güçlerin eylem ve cephe birliği konulu bir seminer düzenlendi.

Seminer toplantısına, iki siyasi görüşün aktif sempatizanlarının yanısıra, "tarafsız", demokrat insanlar da katıldı.

Toplantıda, iki taraftan birer konuşmacı, Türkiye'deki bugünkü durum, antifaşist güçlerin birliği ve faşist diktatörlüğe karşı dayanışma eylemlerini örgütleme konularını kapsayan konuşmalar yaptılar. Daha sonra tartışma ortamı açıldı. Toplantıya katılanlar görüşlerini, düşüncelerini dile getirdiler. Eksiksiz, tüm söz alanlar; sol-devrimci güçlerin eylem birliğinin gerekliliğini vurguladılar.

Özellikle orta ve yaşlı işçiler; onlar sıradan insanların, halkın psikolojisini, beklentilerini en iyi biçimde dile getirdiler. İlerici-yurtsever bir işçi şöyle diyordu: "Arkadaşlar! Birleşmemiz lazım. Ne zaman derseniz, zamanı geçti bile... Memleketin, fakir-fukaranın hali kötüdür. Baskı çoktur. Birleşmezsek, kurtuluş yoktur. Askeriye geldiğinden beri idam ettiği, işkencede öldürdüğü insanlara TKP'li, Dev-Yol'cu demedi. Ayrım yapmadı, yapmıyor. Biz niye yapalım? Siz benden daha iyi biliyorsunuz. 6 TİP üyesini öldürün bir faşist dışarda geziyor. Bildiri dağıtan, afiş asan 18-20 yaşlarındaki bir genç ise idam ediliyor. Bunları duydukça yüreğim parçalanıyor. Yazık değil mi? Artık solun birleşmesi lazım arkadaşlar!"

Öte yandan tüm toplantı boyunca ağırlıklı olarak şu konular tartışıldı ve görüş yakınlığı sağlandı.

Birlikte mücadele şarttır. Bu halk-

Arkası sayfa 7'de

KİT'LER NİÇİN VERİMSİZ

Ali Demir/İstanbul

Fabrikamız, geniş bir alanı kaplayan eski, yıkık dökük binalar zincirinden oluşuyor. Fabrika T.C. Devletine ait. En ilkel usüllerle, 700 işçisiyle içki üretiyor.

Her yıl fabrikamızda "modernizasyon" adı altında yapılan onarımla, fabrikanın harabeyi andıran görünümünde de, çalışma koşullarında da hiçbir iyileşme getirmiyor. Yalnızca yeni yeni ihalelerle, yeni yeni müteahhitlerle, yeni yeni faturalar geliyor ve arkasında da elbette yeni yeni yolsuzluklar, hızsızlıklar. Sanki fabrikamız "yağma Hasan"ın böreği.

Bu devlet fabrikasına sahip çıkacak tek bir yetkili bulmak olanaksızdır. Sanki yer yarılmışta bütün yetkililer yerin altına girmişler. Açık ki, onlar da bu yağmadan paylarını alıyorlar. Fabrikamızdaki bilinçli işçiler olarak, üretimin amaçlı olarak engellendiğini göz yumularak bunun adeta teşvik edilmesinin, büyük çoğunluğun bütün gününü hiçbir iş yapmadan oturarak geçirmesinin başka izahı yoktur. Fabrika batsa kimsenin umurunda değil.

İşçilerin sorunlarına el uzatan ise hiç yok. Ücretlerimiz çok düşük. Özellikle yeni işçiler YHK' nun kararlarından dolayı çok mağdur durumdalar. Işe gelip gitmek için bir servisimiz yok. Yemekler çok bozuk çıkıyor. Sosyal haklar düşük, hele yakacak ve çocuk parası hemen hemen hiç yok. Çocuk parası ile ayda bir kilo süt ancak alınır. İşyeri çalışma koşulları son derece sağlıksız. Mesailere ise üretim azlığı gerekçesi ile son verildi. Yalnızca kendi taraftarlarına fazla mesai göstererek para veriyorlar.

Bütün bu sorunlarımız dururken, sendikamızın başına çöreklenmiş gericiler, fabrika yönetimi ve ANAP, üçlü sacayağı olarak fabrikaya cami yaptırdılar. İmam efendiyi her cuma günü fabrikaya resmi arabayla getiriyorlar. Ve imam efendi başlıyor fetvaya. Sosyalist ülkelere dil uzatıyor, ilericileri, demokratları, yurtseverleri "Moskof uşakları" olarak adlandırıyor. Alevilik, sünnilik deyip, insanları birbirine kışkırtarak gerçek de kimin hesabına çalıştığını ortaya koyuyor. Gericiler, işçileri bir yandan yozlaşmaya lumpenleşmeye itiyor, bir yandan da bu hale getirdikleri insanlardan kendilerine gözü kapalı hizmet edecek beyni yıkanmış militanlar yetiştirmeye çalışıyorlar. Elbette bu arada, resimlerimize varıncaya dek her türlü bilgi fabrika yönetimi tarafından sıkıyönetime gönderiliyor, orada fişleniyoruz.

Evet, bu manzara, KİT'leri kimlerin çökertmeye çalıştığını ortaya koyuyor. Onlar göz göre göre, halktan toplanan vergilerle yapılmış olan bu işletmeyi uçuruma sürüklüyorlar. Sırf bu alan da işbirlikçi tekellere kalsın diye.

Biz işçilerin böl ve yönet oyunlarını boşa çıkararak birliğimizi kurmamız, sendikalanmıza ve işyerlerimize sahip çıkmamız gerekiyor.

Haliç'i mi temizliyorlar, yoksa işçileri mi?

Salih Demircan/İstanbul

Bizler Haliç kıyısında kurulu Sümerbank Defterdar fabrikasında çalışan 1350 işçiyiz. Haliç' i temizleme projesiyle başlayan yıkım çalışmaları binlerce kişiyi işinden etti. Çok yakında işsizler ordusuna bizler de katılacağız. Işyerinde şu anda iki vardiyadan biri kaldırıldı. İşçileri gruplar halinde izine çıkarıyorlar. Üretim durma noktasında, iki ay sonra işimiz bitik. Hepimiz geleceğimizden kaygılıyız. Birkaç kez Sümerbank Genel Müdürlüğü' ne başvurduk. Fabrika kapanınca tazminatların ödeneceğini, bir kısım işcinin ise başka Sümerbank fabrikalarına nakledileceğini söylüyorlar. Bunlar çözüm değil, ama bunlar bile lafta kalıyor. Daha geçenlerde inşaat halinde olan ya da kısmen üretime geçmiş olan 13 Sümerbank fabrikasının satışa çıkarıldığını gazeteler yazdı. Özal hükümeti her fısattan istifade ederek KİT'leri devredışı bırakmaya çalışıyor.

Harp Okulunda yolsuzluk

M.Z./Ankara

Ankara'daki Kara Harp Okulu' nda okutulmakta olan Ingilizce ders kitabı Silahlı Kuvvetler matbaasında bastırıldı. Bunun yanında sınıflara göre değişen birkaç da yardımcı kitap bulunuyor. Kitabın tüm basım masrafları, Silahlı Kuvvetler matbaasına ait. Kitabın tüm geliri ise doğrudan, kitabın yazarına bırakılmış. Kitabın yazarı ise, eskinin Jandarma Genel Komutanı ve cunta üyesi, bugünün ise Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyesi Sedat Celasun'un oğlu. Bu İngilizce kitabını ve yardımcı kitaplarını almak, Kara Harp Okulu Eğitim dairesince her öğrenci için zorunlu kılınmış. Oysa, İngilizce ders öğretmenleri, kitapların yetersiz olduğu görüşündeler. Celasun'un oğlu işte bu yoldan her yıl milyonlar vuruyor.

BIZIM RADYO'YU DINLE DINLET !
Pazar günleri dışında saat **6'da 25** m, **11820** kHz; hergün saat **8, 10, 12, 14, 18'de 31,3** m, **9585** kHz, saat **20, 22, 24'de 48,4** m, **6200** kHz; bunlara ek olarak Pazar günleri saat **6'da** ve **16'da 31,3** m, **9585** kHz.

DEMOKRASİNİN BİR ÖLÇÜTÜ: BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ

"Hemen şunu ifade edeyim ki, sizlerle aynı ideolojiyi paylaşan biri değilim". Parti merkez organlarının yazışma adresine gönderdiği mektubuna, bu sözlerle başlamış Istanbul'dan Alevtan Atılmış ve şöyle devam ediyor: "Sözümona çok partili demokratik rejim içinde yaşıyoruz, ama ne bir şey konuşabiliyoruz, ne de gazetelerde bir şey okuyabiliyoruz. Size bu konuda bir haber iletmek istiyorum." Alevtan Atılmış, bir raslantı sonucu bulunduğu bir gazetenin nöbetçi yazıişleri odasında, sıkıyönetimden görevli bir assubayın imza karşılığı yeni bir yasaklama emrini bırakmasına tanık olmuş. Bu fırsattan istifade, daha önceki yasaklamalar listesini de gören Alevtan Atılmış, listede yer alan konular karşısında hayretini şöyle ifade ediyor: "21 tane yayın yasağının bulunduğu listede yer alan konuları görün, Ege Denizinde "fırtınaya yakalanıp battığı" iddia edilen çıkartma gemisinden tutun da, Yılmaz Güney ve Cem Karaca ile ilgili her türlü haber ve resimin yayınlanmasına kadar öyle yasaklar vardı ki, insan 1985 Türkiye' sinde mi, yoksa 1935 yılının Hitler Almanya'sında mı yaşadığı konusunda tereddüdte düşüyor. Aklımda kaldığı kadarıyla sıkıyönetimin hakkında yayın yasağı koyduğu konular şunlar: Bankaların kritik durumda olduğuna dair haberler; Görevlerine son verilen öğretim üyeleriyle ilgili resmi açıklamaların dışında bilgi yazılması, sıkıyönetim bölgesindeki cezaevleri ve hükümlüler hakkındaki haber ve yazılar; ülkemize gelen Arap'ları konu alan, onların günlük yaşamaları, alışverişleri ve ilişkileri ile ilgili haber, yorum ve yazılar; Ağır ceza mahkemesinde süren Kemal Derinkök'ün kaçakçılık davası ile ilgili haber ve yazılar.

Ben odada bulunduğum sırada getirilen yasaklama kararı ise, yanan Anadolu Kavağı vapuruna ilişkin haber ve yorumlar üzerineydi. Nitekim, o günden sonra bir daha basında bu konuya ilişkin bir haber ya da yazı yer almadı."

Alevtan Atılmış'ın aktardığı bu dökümde eksik olan ya da daha sonra eklenen kimi yasaklamaları da biz sayalım: Sıkıyönetimce gözaltına alınan yurtseverlerle ya da yürütülen "operasyon" larla ilgili resmi açıklamaların dışında bir bilgi verilmesi; Incirlik Amerikan üssünde Amerikalı askerlerin Türk işçilerine saldırmalarına ilişkin haber ve yorumlar; Amerikalı yazar Artur Miller ve Ingiliz yazar Harold Pinter'in, daha sonra da Avrupa Parlementosu eski başkanlarından Hollandalı parlementer Pieter Dankert'in Türkiye'de insan haklarının ihlal edildiğini, işkencelerin sürdüğünü dile getirdikleri basın toplantıları hakkında haber ve yorumlar.

-Gazeterlerde imza karşılığında bırakılan bu yasaklamaların dışında, sıkıyönetim komutanlıklarından gelen "telefon"larla, "yemekli sohbet"lerdeki, Çankaya'dan gazete yöneticilerine çıkarılan "davet"lerdeki "telkin" lerle, bu yasakların çok daha geniş olduğunu görmek zor değildir.

Bu durum, Evren-Özal rejiminin yandaşlarının ileri sürdükleri gibi bir "hür basın" ve dolayısıyla bunu varlığının bir kanıtı olarak göstermeye kalkıştıkları" demokrasi'nin gerçekte olmadığını ortaya koymakla kalmıyor. Yasak kapsamına giren konulara bakıldığında, militarist generallerle, Özal hükümetinin içtikleri suyun ayrı gitmediği de görülüyor. Örneğin, "bankaların durumuna" ilişkin yasaklama, "ekonomi Özal'ın, askerler buna karışmıyor" iddialarını kökten çürütüyor. Arap'lara ilişkin haberler üzerine getirilen sıkıyönetim yasaklaması, el altından yayılmak istenen "askerlerin Arap gericiliği ile geliştirilen ilişkilerden rahatsız oldukları"na ilişkin söylentilerin yalnızca boş bir laf olduğunu kanıtlıyor. "Işkence yoktur, politik tutuklu yoktur" diyen hükümet bakanları ile, "Işkence vardır, politik yasaklar sürmektedir" diyen

Arkası sayfa 6'da

SOL BİRLİK'İN 1 MAYIS BİLDİRİSİ

Başı 1. sayfada

karşısına dikilmiştir. Faşizmi lanetliyenlerin, demokrasiye ihtiyaç duyanların sıraları her geçen gün genişliyor. Eğer demokrasi isteyen bütün güçler birleşirse, bu diktatörlük rejiminden kurtulmak hiç de zor olmayacaktır. Bu olanaklıdır, düş değildir. Ama eğer demokrasi güçleri kendi aralarındaki öteki konulardaki ayrılıkları şimdilik bir kenara bırakıp, demokrasi için birleşmeyi başaramazlarsa, Evren'ler, Özal'lar yeni yeni manevralarla kanlı ve kirli iktidarlarını uzatmak için zaman kazanmış olacaklardır. Bu ise, açlık ve yoksulluğun, işsizliğin daha da artmasından, emperyalistlerin ülkemizi daha çok avuçlarının içine almasından, daha çok acı ve gözyaşından başka bir sonuç getirmeyecektir.

SOL BIRLIK halkın düşmanlarına karşı birleşmenin olanaklı olduğunu kanıtlamıştır. SOL BIRLIK Evren-Özal yönetiminden kurtulmak isteyen bütün güçleri, demokrasi isteyen herkesi birleşmeye çağırıyor.

12 Eylül 1980'den bu yana 1 Mayıs yasaklanmıştır. 1 Mayıs'ı yasaklayanlar, işçilerin, köylülerin, aydınların, gençlerin, Türk ve Kürt emekçilerin birleşmesinden korkanlardır. Işçilerin dünyanın sosyalist ve kapitalist bütün öteki ülkelerdeki sınıf kardeşleriyle birlikte, aynı gün, aynı amaçlar için omuz omuza, kardeşçe barış, demokrasi ve sosyalizm talebini yükseltmesinden telaşa kapılanlardır.

Bilinçli işçiler, devrimci aydınlar 12 Eylül 1980'den bu yana herşeyi göze alarak 1 Mayıs'ı kutlamaktan, bu birlik gününde özgürlük istemlerini yükseltmekten geri durmadılar. Bu yılda geri durmayacaklar. Elbette şimdi kutlamalarımız yüzbinlerin alanları doldurduğu 1 Mayıs'lardan farklıdır. Ama 1 Mayıs yaşıyor ve bütün emekçilere mücadele yolunu gösteriyor.

Işçiler, Türk ve Kürt emekçiler, yurtsever gençler, aydınlar, demokrasi isteyen tüm yurttaşlar,

1 Mayıs'da birleşin, sesinizi yükseltin! Diktatörlük rejiminin, patronların, gerici güçlerin sizi bölmesine izin vermeyin!

1 Mayıs'a konan yasağın kalkması için, özgür toplu sözleşme ve grev hakkı için, politik tutukluların salıverilmesi ve genel af için, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü için, Kürt halkı üzerindeki ırkçı şöven baskıların, katliamların sona ermesi, idam ve işkencelerin durdurulması için, DEMOKRASI için,

ABD ve IMF ile yapılan anlaşmaların iptal edilmesi ve Amerikan üslerinin sökülüp atılması için,

Evren-Özal diktatörlüğüne karşı güçlerimizi birleştirelim, aramızdaki dayanışmayı arttıralım, kendi çıkarlarımızı savunmak için örgütlenelim!

IŞ-EKMEK-ÖZGÜRLÜK mücadelesinde SOL BIRLIK'le birleşelim!

SOL BİRLİK

HİÇBİR BASKI KOMÜNİSTLERİ YILDIRAMAYACAK

Başı 1. sayfada

Şimdi, politik görüşü ne olursa olsun, politik partilerin serbestçe faaliyet yürütmesini, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü savunan, politik yasak ve kısıtlamalara son verilmesini isteyen herkes, askeri mahkemenin ağır hapis cezalarına çarptırdığı bu yurtseverlerle dayanışmasını göstermeli, genel politik af istemini yükseltmelidir. Bu, demokrasi düşüncesine bağlılığın bir ifadesi olacaktır.

TKP, kuruluduğu günden bu yana vargücüyle ulusal bağımsızlığı, demokrasiyi, emekçi haklarını savunuyor. Halk düşmanlarının içyüzünü sergiliyor, halka yol gösteriyor. TKP'ye saldıranlar her zaman bağımsızlığı emperyalizme satanlar, demokrasiyi çiğneyenler, emekçi haklarını gaspedenler olmuştur. Elbette TKP'ye bu denli ağır saldırıların yöneltilmesi, en başta onun sosyalizmi savunması, kapitalizmin ömrünü doldurmuş olduğunu açıklaması, bunu halka kanıtlaması ve ona sosyalizme ulaşma yolunu göstermesidir. Bu, TKP'nin görüşüdür. Halk TKP'nin görüş ve önerilerini benimseyip benimsemeyeceğine, onun gösterdiği yoldan yürüyüp yürümeyeceğine, kendisi özgürce karar vermelidir. Işkencelerle, baskı ve kovuşturmalarla, ağır hapis cezalarıyla, yasaklarla halkın bir politik partiyi destekleme hakkının önüne dikilmeye kalkışanlar, "demokrasi" sözcüğünü ağızlarına alamazlar. Buna karşı çıkmayanlar hiçbir zaman demokrasinin gerçek dostları sıralarında yer alamazlar.

TKP'nin görüşlerini öğrenmek, onu tanımak, uygun görürse TKP'ye üye olmayı istemek, her yurttaşın en doğal hakkıdır. Halka bu hak tanınmadan, ona gönül vermede, özgürce korkusuzca TKP'yi desteklediğini açıklama olanağına kavuşmadan, Türkiye hiçbir zaman demokrasiye geçmiş olmayacaktır. TKP, herkesin görüşlerini açıkça söyleceği, bu doğrultuda örgütleneceği, yurttaşların hiçbir baskı altında olmadan, özgürce politik faaliyet yürütebileceği bir rejim için, demokrasi için savaşıyor. Böyle bir rejimi savunan her gücü destekliyor. TKP, önüne koyduğu tüm amaçlara halkla birlikte yürüyecek, şimdiye kadar olduğu gibi bundan böyle de her koşulda savaşımını sürdürecektir. Hiçbir baskı komünistleri yıldıramadı, yıldıramayacak. Poliste, işkencede, cezaevlerinde yiğitçe direnen, mahkemede rejimin suçlarını bir bir ortaya seren komünistler, bugün suçlu ilan edilseler de, yarın mutlaka onların bu ülkenin en yiğit, en namuslu, en onurlu insanları oldukları tanınacaktır.

ISRARLI ÇALIŞMA

Başı 2. sayfada

nun, kolay olmamakla birlikte, tek geçerli yol olduğunu, bize diktatörlüğün saldırıları altında geçen geçirdiğimiz beş yıl gösteriyor.

Öte yandan, gerek bizim iyi bilmemiz, gerekse de çevremize kavratmamız gereken bir başka gerçek de şudur: Ilk girişimde, ilk adımda ya da kısa sürede amaca ulaşılması söz konusu değildir. Uzun çalışmalar sonucu gerçekleşen eylemlerin yenilgiyle sonuçlanması da olasıdır. Kolay başarılar bekleyemeyiz. Kimseye böyle başarılar vadedemeyiz. Her başarısızlık, yenilgi yığınlara daha ısrarlı, daha kararlı, daha çok çalışmak gerektiğini öğretmelidir.

Her alanda, her konuda ısrarlı çalışma; başarının anahtarı budur.

DEMOKRASİNİN BİR ÖLÇÜTÜ BASIN...

Başı 5. sayfada

sesleri kısmaya çalışan militarist generallerin çok iyi bir dayanışma içinde oldukları ortaya çıkıyor. Bütün bunlar, "sivil bir rejim" iddialarını da, militarist generallerle Özal arasında, demokrasiden yana çelişkiler arayan hayalleri de çöpe atıyor. Bunlar halka karşı, demokrasiye karşı domuz topu gibi birlik içindedirler.

Bu nedenle Alevtan Atılmış adındaki yurttaşımızın yaptığı gibi, politik görüş farklılıkları ne olursa olsun, demokrasi isteyen herkes, basın üzerine getirilen yasakların niteliğinin açıklanması, bu yasakların fiilen aşılması için elinden geleni yapmalıdır. Bu, diktatörlüğün gerçek yüzünü ortaya çıkaracak, rejimin manevra ve oyalama olanaklarını azaltacak, gelişmelerde inisyatifin demokrasi güçlerinin eline geçmesine yardımcı olacaktır.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!

Yazışma adresimiz: BOX 16 367 S 103 27 Stockholm-İSVEÇ

23 Nisan ve 1 Mayıs

Başı 1. sayfada

sızlık da göstermelik durumdadır.

Bugün Türkiye'yi yönetenler, hergün emperyalistlerin önünde yalvar yakar "Biz kendi güvenliğimizi kendi başımıza sağlayamıyoruz, bize daha çok silah yardımı yapın. Biz kendi ekonomimizi kendi başımıza yönetemiyoruz, bize daha çok akıl verin. Kendi paramız yetmiyor, bize daha çok kredi açın, Biz kendi topraklarımızı, doğal kaynaklarımızı, işgücümüzü kendimiz değerlendiremiyoruz, gelin siz değerlendirin. Biz hiçbir sorunumuzu kendimiz çözemiyoruz, bize yardım edin, karşılığında ne isterseniz yaparız" diyorlar.

Başbakan Özal'ın son Amerika ziyaretinde bu alçalmışlık, bu onursuzluk bir kez daha sergilendi. Emperyalistler ise, "evet doğrusunuz, Türkiye kendi başına ayakta duramaz, bize muhtaçsınız" diyorlar. Silah, borç, akıl veriyorlar, banka açıyorlar. Karşılığında Evren'lerden, Özal'lardan her istediklerini alıyorlar. Ama sonuç nedir?

Gösterilmek istenenin tersine, ABD emperyalizmi ilgisini artırdıkça Türkiye'nin güvenliği, ekonomisi, kaynakları, insanı güçlenmiyor, tam tersine daha da güçten düşüyor. Emperyalistlerin Türkiye'ye "yardım" ları arttıkça, onlar iç işlerimize daha çok karıştıkça, ekonomik, sosyal, iç ve dış politik, kültürel tüm sorunlarımız daha da içinden çıkılmaz duruma geliyor.

Bugün bu gerçeği Evren-Özal yönetimi de çok iyi biliyor. Onlar zaten Amerikan emperyalistlerine ülkenin, halkın değil, kendi sorunlarını götürüyorlar. Özetle, "Bize daha çok destek verin, yoksa iktidarda kalamayız, size hizmet edemeyiz" diyorlar. Reagan'ın, Amerikan tekellerinin sözcülerinin Turgut' çuklarını ne kadar da çok beğendiklerinin rezil propagandasını halkımız yüzü kızararak izledi. Ama halkımız bu "destek"in karşılığında Washington'a nelerin ikram edildiği, hangi askersel-politik ve ekonomik ödünlerin verildiğini öğrenemedi.

İşte çoğunluğu zorbalıkla susturmaya çalıştığı, ulusal bağımsızlığın, ulusal egemenliğin, çağdaş uygarlığın ülkülerine ihanet ettiği, bunları geri çektiği, toplumsal ilerlemenin önünü kestiği için, halkımızı yeni yeni tehlikelerin girdabına sürüklediği için, biz, bu rejim yıkılmalıdır diyoruz.

TKP, ilk Meclis'le aynı yıl, 65 yıl önce ulusal kurtuluş savaşında kuruldu. Emperyalist işgallere, Vahdettin'lere, Enver Paşa'lara, Damat Ferit'lere, mandacılara karşı vargücüyle savaştı. TKP şimdi de bunların 65 yıl sonraki kopyalarına karşı en önde savaşıyor.

TKP bütün ulusal demokratik güçleri, geçmişten gereken dersleri çıkarmaya, ortak çıkarlar çevresinde birleşmeye, ayrılıkları öne çıkarmamaya, kendi aralarında çatışmalara girmemeye, işçi sınıfına karşı olumlu tutum almaya çağırıyor. 1985'lerin işçi sınıfı, 1920'lerin işçi sınıfından farklıdır. Güçlü, örgütlü, ağırlıklı bir sınıftır. Türkiye'nin ilerlemesinin ana gücü olacak sınıftır. İşçi sınıfına, onun politikasına olumlu yaklaşmayanlar, bugün hiçbir zaman halkımızın ulusal bağımsızlık ve demokrasiyi yeniden elde etme kavgasına bir katkıda bulunamazlar. Türkiye ancak işçi sınıfının rolünün arttığı bir rejimde kendi sorunlarını kendi gücüne dayanarak çözebilir, ileriye yönelebilir.

Önümüz 1 Mayıs. İşçi sınıfının günü, emekçilerin günü, savaşsız, sömürüsüz bir dünyaya inananların günü. Bu 1 Mayıs'da Türkiye işçi sınıfı, Evren-Özal azınlık yönetimine karşı çoğunluğun ortak çıkarlarını savunuyor, diktatörlüğe karşı demokrasi, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık için, dünya ve bölge barışının korunmasına katkıda bulunmak için, 23 Nisan 1920'nin ulusal egemenlik ülkülerine hararetle sahip çıkıyor, bu ülkülere bağlı herkesi omuz omuza savaşıma çağırıyor.

KANITSIZ KALMIŞ KİMİ İDDİALAR ÜZERİNE

Başı 4. sayfada

mak ve komünistlerin görüşlerini kabul etmek zorunda değildir. Biz böylesi tartışmalardan tarafların her zaman kazançlı çıkacağına, düzeyi yüksek tartışmalardan ise çok şey öğrenileceğine inanırız. Üstelik böylesi tartışmaların, özellikle ülkemizin ağır sorunlarına çözüm yolları üzerinde yürütüldüğünde Türkiye'de demokrasi mücadelesine çok büyük yararlar sağlayacağına da inanıyoruz. Türkiye Komünist Partisi yalnızca solcu aydınlarla değil, bugün diktatörlük karşıtı olan herkesle olumlu bir diyalogtan yana olduğunu Türkiye'nin gereksinim duyduğu demokrasiye gidişte böyle bir ulusal demokratik diyalogun büyük yararlar sağlayacağını ilan edeli epey zaman geçti.

Ve tüm söylediklerimizden kısa bir özet-sonuç çıkarmak eğer fazla olmayacaksa, şöyle söylemek isteriz: CIA ajanlarının ürettiği tezlerle Komünist Partisi'ne savaş açılarak demokrasi savaşı yürütülemez, olsa olsa diktatörlüğe yaranılır, demokrasi savaşından ustaca yan çizilir.

1 MAYIS'I YAŞATIYORUZ

Başı 8. sayfada

1985 yılı 1 Mayıs'ını da yeni yasaklar altında kutluyoruz. Kimi kardeşlerimiz, arkadaşlarımız, yoldaşlarımız hapishanelerde, kimisi işkence odasında, kimileri de yurdundan ayrılmanın hasreti içinde geçirecek bu 1 Mayıs'ı. Her türlü baskıya, zulme rağmen özgürlük ve enternasyonalizm ateşi yüreklerimizi tutuşturacak. Yüreklerimizdeki bu ateşi söndürmeye hiç kimsenin gücü yetmedi, yetmeyecek. Bu baskı ve zulümler bizleri işbirlikçi oligarşiye ve onun kanlı yönetimi faşizme karşı boyun eğmeye zorlayamayacak. Ve bizler kar altında kalan tohumlar gibi baharın ilk güneşiyle toprağı parçalayarak daha gür çıkacağız. Daha bir güzel boy vereceğiz. Çünkü bizler, saksıda yetişen çiçekler değiliz. Halkımızın bağrında, onun içindeyiz.

Belki bu 1 Mayıs'ı Saraçhane'den, Beşiktaş'tan, Mecidiyeköy'den yürüyüş kollarından gelip 1 Mayıs alanında kutlayamayacağız. Ama yine en temiz elbiselerimizle, elimizde bir kırmızı karanfille bir dostumuzla kucaklaşarak kutlayacağız. Çatılan kaşlarımızın, asılan suratlarımızın yerine başka bir yüz gelecek o gün. O gün güleceğiz, bu onların faşist diktatörlerin, patronların yüreğine korku salacak, 1 Mayıs'ı unutmadığımızı çok iyi anlayacaklar.

Bu 1 Mayıs'ta da sesimizi yine yükselteceğiz. En başta da 1980 24 Ocak'tan bu yana uygulanan IMF patentli ekonomik politikanın kalkması, hayatı çekilmez hale getiren zamların durdurulması, elimizden zorla alınan işçi haklarının yeniden kazanılması, işsizliğin önlenmesi, işten çıkarmaların yasaklanması, taban fiyatlarının üreticinin gücüne göre düzenlenmesi için, özgürlük ve demokrasi mücadelemizin yapısına bir duvar daha örebilmek için erken seçim isteğimizi daha da yükselteceğiz.

FAŞİZME KARŞI BİRLİKTE MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM !

Başı 4. sayfada

larımıza karşı devrimci sorumluluğun bir gereğidir. Görüş ayrılıklarının varlığı kesinlikle buna engel değildir. Ama, birlik ilkeli olmalı ve siyasi iktidar hedefine yönelmelidir. Faşizmle diktatörlükle uzlaşan eski siyasilerin ve burjuva partilerinin de içyüzleri deşifre edilmelidir. Ayrıca en geniş cunta karşıtı güçlerin birliği için soldevrimci kesimlerin eylem ve cephe birliğinin özel bir önem taşıdığının altı çizildi.

Toplantının sonraki bölümünde, daha somut sorunların tartışılmasına geçildi. Iki siyasi görüşün taraftarları özellikle Strasbourg biriminde, idamlara, işkencelere karşı dayanışma hareketini güçlendirmek için, ortak pratik eylemlere hazır olduklarını karşılıklı olarak belirttiler.

Yaklaşan 1 Mayıs'ı, Deniz'lerin idam edildiği gün olan 6 Mayıs'ı ve yine Mayıs ayında Avrupa Konseyi' ne yönelik eylemleri birlikte hazırlamak, örgütlemek konularında görüş yakınlığı sağlandı. Ilke anlaşmasına varıldı. Ayrıca iki siyasi görüşün ortak davranışlarının eylemden eyleme değil, hayatın her alanında, günlük pratik ilişkilerde de sürmesi dileğinde bulunuldu.

Toplantı karşılıklı anlayış ve devrimci arkadaşlık ilkeleri temelinde, çok olgun bir havada son buldu.

Biz inanıyoruz ki, Türkiye Komünist Partisi, diğer sol güçler ve halkımız, Devrimci Işçi taraftarları, Dev-Yol'un faşizme karşı, sol güçlerin birliği içinde yer almasından yanadır. Bu nedenle biz, Türkiye Komünist Partisi üyeleri ve sempatizanları olarak ATILIM aracılığıyla, yalnız Strasbourg'ta değil, tüm Batı Avrupa'da ve özellikle Türkiye'de, faşist cuntaya karşı savaşmak için tüm Devrimci Işçi taraftarlarına, tüm Dev-Yol'culara kardeşlik ve kavga arkadaşlığı için elimizi uzatıyoruz.

Kardeşler!.. Birleşelim. Birlikte savaşalım. Diktatörlüğü yıkalım. Halklarımız daha fazla acı çekmesin. Genç kız ve oğulları işkencelerde, idam sehpalarında katledilmesin.

ATILIM *15 Günlük Gazete, Herausgeber: Ermis Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Romes-4190 Kleve, İsteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1, Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703, Fiyatı 1,-DM, Abone: 1 yıllık 48,-DM*

GASPEDİLEN HAKLARIMIZI GERİ ALMAK İÇİN DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE İÇİN BİRLEŞELİM

Diktatörlük koşulları altında işçi sınıfımız beşinci 1 Mayıs'ı karşılamaya hazırlanıyor. Bu beş yıl içinde ortalama işçi ücretinin satın alma gücü yarı yarıya azaldı. 1 Mayıs 1980'de bir işyerinde çalışabilen yüz bini aşkın işçi bugün işsiz, işten çıkarılmış durumda. İşçi ikramiyeleri, yıllık izinler, SSK hizmetlerinden yararlanma olanakları, kıdem tazminatları son derece sınırlanmış durumda. Fabrikalarda artık işçilerin ve sendikaların çalışma ve sağlık koşulları, dinlenme süreleri üzerine söz hakları yok. Kısacası 1 Mayıs 1980'den 1 Mayıs 1985'e işçi sınıfı için çalışmak ve yaşamak cehennem azabına döndürüldü.

Eğer DİSK kapatılmasaydı, DİSK' in sıralarında sendikal savaşım yürütmek suç ilân edilmiş olmasaydı, eğer 274 ve 275 sayılı yasalardaki sendikal hak ve özgürlükler yokedilmiş olmasaydı, toplu sözleşme ve grev hakkı yerine Yüksek Hakem Kurulu dayatmaları geçirilmiş olmasaydı, hükümetler ve patronlar işçi sınıfına bu cehennem azabını dayatabilirler miydi?

Eğer 12 Eylül devirmesi 1961 anayasasını zor yoluyla yırtıp yerine 1982 anayasasını geçirmeseydi, işçi hakları hiçbir zaman böylesine yok edilemezdi. 1982 anayasası, sendikaların elini kolunu bağlayan, işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlüklerini göstermelik duruma sokan, politik haklarını kabul etmeyen, onun kendi hakları için savaşım vermesini suç sayan bir anayasadır. O nedenle bu anayasa ve 2821 ve 2822 sayılı yasalar bugün gaspedilen haklarını geri isteyen işçi sınıfına, şendikal hareke- te karşı ancak sıkıyönetim ve olağanüstü hal uygulamalarıyla uygulanabilir.

Bugün artık bıçak kemiği de kesiyor. 1 Mayıs 1985'de her işçi böyle düşünüyor, böyle söylüyor. Eğer işçi sınıfı gaspedilen sendikal ve politik haklarını geri alamazsa, durumunda hiçbir olumlu değişiklik sağlayamaz. Özgür toplu sözleşme ve sınırsız grev hakkı olmadan, sendikaların eylemlerine ve içişlerine her türlü devlet karışmasına son verilmeden, işçi sınıfı artan sömürü ve işsizliğe karşı savaşımda hiçbir kazanım sağlayamaz. Sendikal hak ve özgürlükler, politik haklar anayasa ve yasalarla güvence altına alınmadığı sürece işçi sınıfı durumunun her geçen gün daha da kötüleşmesinin önüne geçemez. Durumunu iyileştirmek için özgürce savaşamaz. Demokrasi en başta işçi sınıfı için gereklidir ve işçi sınıfının sendikal ve politik haklarını eksiksiz sağlamayan hiçbir düzen de demokratik olamaz.

"Gaspedilen haklarımızı geri almak için, demokratik bir Türkiye için birleşelim!" Bu, 1 Mayıs 1985'te hangi politik görüşten olursa olsun bütün işçilerin ortak savaşım belgisidir.

1 MAYIS'I YAŞATIYORUZ

Elimizde pankartlar yok. Coşkuyla doldurmuyoruz belki meydanları, yolları. Bu 1 Mayıs'ta da çınlamayacak işçi sesleriyle İstanbul'un semaları. Ama pankartlar, belgiler dilimizde, gözümüzün içinde, yüzümüzde yazılı olacak. Görmek isteyenler duymak isteyenler o gün bize iyi baksınlar.

Biz işçiler; dernekler, toplantı ve gösteri yürüyüşü, toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt, sendikalar yasalarında yeralan antidemokratik maddelerin iptali, bu yasaların yeniden düzenlenmesini önümüzdeki dönem için acil taleplerimiz olarak görüyoruz. Bunların gerçekleştirilmesi için toplantılarda, sendikalarda, işyerlerinde propaganda yapacağız. Bu taleplerimizin gerçekleşmesi için hangi parti, örgüt ve kuruluş çaba sarfederse hiçbir talep öne sürmeden onları var gücümüzle destekliyeceğiz. Onların bu uğurda verecekleri savaşımda yer alacağız. Ayrıca DİSK üzerindeki yasağın kalkmasını her zaman olduğu gibi bu 1 Mayıs'ta da yeniden dile getireceğiz.

En kısa zamanda tüm politik tutuklu ve hükümlülerin affı için, yeniden sesimizi yükselteceğiz. Böyle bir affın çıkması için çaba sarfeden siyasi parti ve kişileri destekleyeceğiz. Eğer ki, bir ülkede düşünce suç sayılıyorsa, siyasi faaliyetlerinden dolayı insanlar tutuklanıyor, hüküm giyiyor ve onlara düşünmelerinden dolayı işkence ediliyorsa, buna karşı siyasi parti adı altında bir kuruluş sessiz kalıyorsa, onun özgürlük ve demokrasi sözleri kendi şahsi çıkar özgürlüğü istemlerinden başka anlam taşımaz.

Her kim ki, işçi haklarından sözedip, işçi haklarını gaspeden antidemokratik yasaların kalkması için savaşım vermiyorsa, "işçi hakları" sözü onun ağzında "İşçiler kuzu kuzu sussun, YHK'nun, işverenin tanıdığı hak ölçüsünde ve yasaların çerçevesinden öteye bir hak istemesin" den başka bir anlamı yoktur.

Arkası sayfa 7'de

1 MAYIS BELGİLERİ

• YAŞASIN 1 MAYIS, İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI SAVAŞIM GÜNÜ !

• Selam olsun diktatörlük altında 1 Mayıs'ı kutlayan işçilere, köylülere, aydınlara, gençlere! Selam olsun zindandaki yurtseverlere!

• Sendikal özgürlükleri yeniden kazanmak için ileri!

• Grev ve özgür toplu sözleşme hakkımıza konan yasaklara son!

• İşten atmalara son! İşçi çıkartmalar yasaklanmalıdır. Sendikalı sendikasız, eski yeni, çalışan, işsiz kadın erkek tüm işçiler, dayanışmanızı yükseltin!

• İşçiler, sendikalarınıza sahip çıkın! Onları hükümete ve patronlara karşı boygun eğmez bir savaşım örgütü yapın! Sendika ağalarına karşı sendikal demokrasi için savaşın!

• İşçiler! Türk-İş, Hak-İş ve bağımsız sendikaların sendikal haklar ve demokrasi için Evren-Özal rejimine karşı eylem birliğini savunun!

• Asgari ücret artırılsın, vergi dışı bırakılsın.

• Vergi yükü tekellere, toprak ağalarına!

• Köylüler, alın terinizin karşılığını almak istiyorsanız kooperatiflerde örgütlenin, kooperatiflerinize sahip çıkın, onları bir savaş örgütüne dönüştürün. Demokrasi için sesinizi yükseltin!

• Bilim, kültür, sanat, basın ve hukuk adamları, aydınlar! Birliğinizi güçlendirin, bağımsızlık ve demokrasi bayrağını daha da yükseltin!

• Gençler, YÖK'e karşı, özerk demokratik üniversite için savaşımızı yükseltin! Demokrasi isteyen herkes, gençliğe sahip çıkın!

• Yurt dışındaki işçiler! Barış savaşımına ve sendikal savaşıma daha aktif katılın! Örgütsel birliğinizi güçlendirin! Türkiye'deki demokrasi güçleri ile dayanışmanızı yükseltin!

• 1 Mayıs 1977 yılında öldürülen 34 yurtseveri unutmadık! Elini yurtsever kanına bulamış herkesten hesap sorulacaktır.

• Sıkıyönetime, olağanüstü hal uygulamalarına son! Politik tutuklamalar ve idamlar durdurulsun!

• İşçilerin, devlet memurlarının, öğrenci ve öğretim üyelerinin, yurttaşların politik görüş ve eylemlerinden dolayı fişlenmesine son!

• Zindanları boşaltmak için, politikacıların, sendikacıların, aydınların, yurt dışındaki politik göçmenlerin politik özgürlükleri için, genel politik af için sesimizi yükseltelim! Tutuklu yakınlarını destekleyelim!

• Kürt halkı üzerindeki şoven baskılara, Kürdistan'daki kırıma son! Kürt halkının ulusal demokratik hakları tanınmadan, Türkiye' de demokrasi olmaz!

• ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması'nın uzatılmasına hayır! Çirkin Amerikalı, üssünle, silahlarınla, "yardım"ınla, 6. Filo'nla, ajanlarınla defol!

• Tüm komşularımızla dostluk ve barış, Ortadoğu'da Amerikan jandarmalığına hayır!

• Uzayın silahlandırılmasına hayır. Nükleer savaş tehlikesine karşı dünya barış güçleriyle birleşelim!

• İMF ile yapılan anlaşmalara hayır. Dış borç ödemeleri durdurulsun!

• Faşist diktatörlüğe ağır bir darbe indirmek için Özal hükümeti yıkılmalıdır. Demokrasi isteyen herkes erken seçim için sesini yükseltmelidir!

• İşçiler, emekçiler! Hangi politik görüşten olursanız olun, kendi aranızda demokrasi için birleşin! Evren-Özal yönetimine karşı çıkan bütün partilerden demokrasi için birlikte savaşmalarını isteyin!

• Yaşasın Sol Birlik! Bütün sol güçlerin birliği için çabalarımızı artıralım!

• Faşizme karşı utkunun 40. yılında, selam olsun barışın kalesi Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere, tüm kıtalarda yükselen barış hareketine, emperyalizme, siyonizme, ırkçılığa, diktatörlüklere karşı savaşan kardeş halklara!

• YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ !